

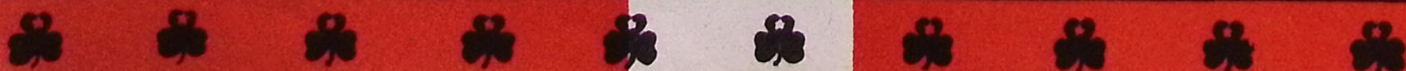
PIGESPEIDERNE

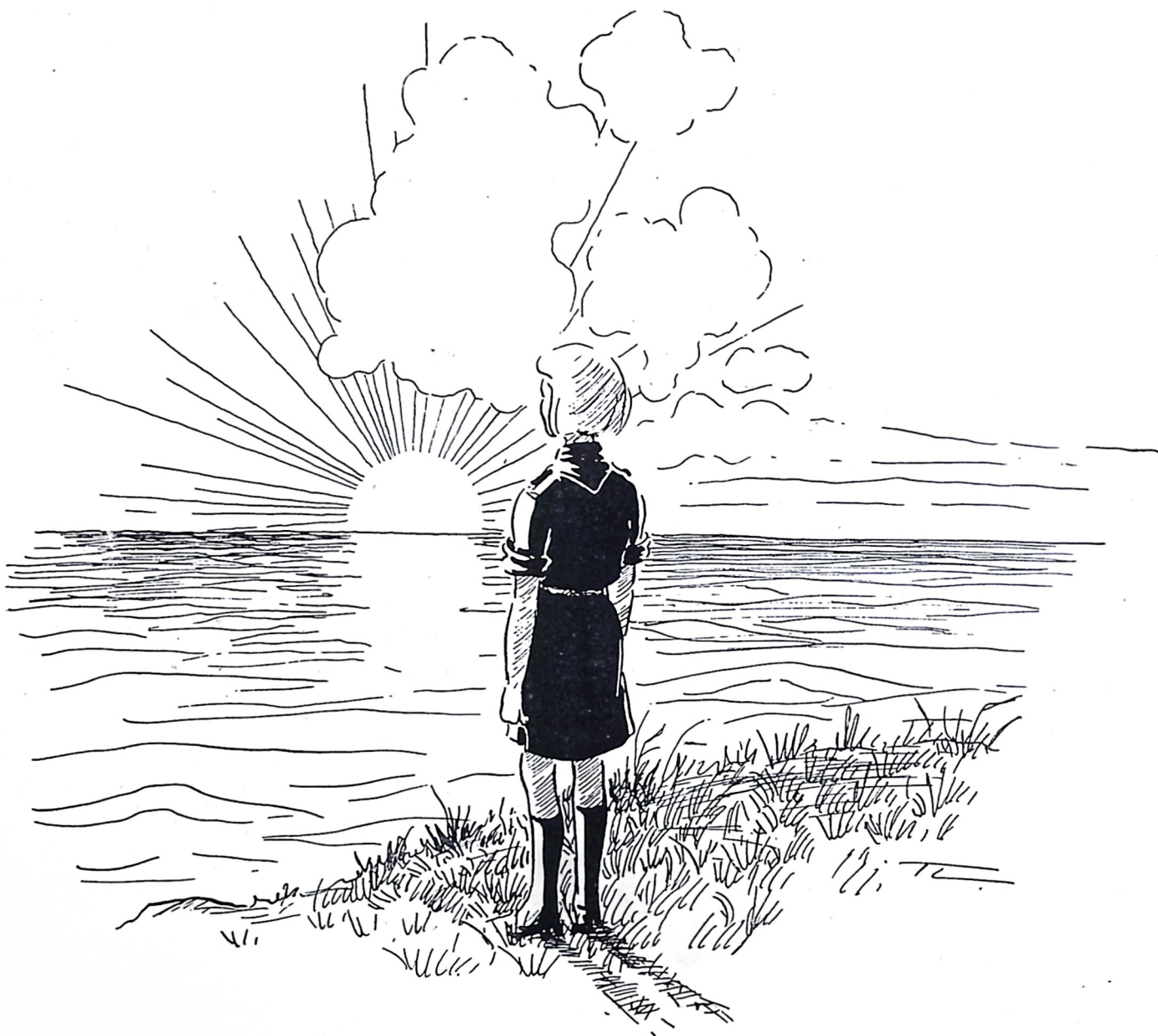
DET DANSKE PIGESPEIDERSKORPS

Vær en god Kammerat

NR. 4 * MAJ OG JUNI 1945 * AARGANG 28

*Den signede Dag med Fryd vi ser
af Havet til os opkomme;
den lyse paa Himlen mer og mer,*

*os alle til Lyst og Fromme!
Det kendes paa os som Lysets Børn,
at Natten hun er nu omme!*

Kære Spejdere

Der er en gammel latinsk Lykønskning, der hedder: quod felix faustumque sit! og det betyder: det som i sig selv er lykkeligt, maatte det ogsaa vorde til Lykke og Held! og den samme Hilsen sender jeg jer alle, Danmarks lykkelige Befrielse, maatte den ogsaa vorde Danmarks Ungdom til Lykke og Held, maatte vi have lært saa meget af de onde Aar, maatte der være modnet saa meget i os, at ogsaa vi maatte være med til at bære en ny og bedre Tid frem!

Alt det, som I har oplevet, det, som I selv har set, alt det, som I har hørt, — det maa I aldrig glemme. De allerfleste af jer har paa en eller anden Maade set Krigens onde Ansigt. I har set, hvad Krig fører med sig af menneskelig Grusomhed og Elendighed, af Nedværdigelse og Had. *Og I maa ikke glemme det.* Naar I engang fortæller jeres Børn om de mærkelige Tider, vi har været med til at opleve, saa vil det lyse ud af deres Øjne, at de synes, I overdriver, naar I fortæller om Tider, hvor der slet ikke gik Tog Vest for Storebælt, om Kartofler, der ikke var til at faa, om Salt, som man i bogstavelig Forstand kun kunde faa til et Æg, og om at alle maatte gaa med bare Ben om Sommeren, fordi de simpelt hen ikke kunde købe Strømper.

Og alt dette vil jo ogsaa for os selv kun blive et kuriøst Minde, ligesom dette at Københavnerne maatte cykle i Dyrehaven for at hente Brænde til den „Aftenthe“, de maatte koge Vand til paa en Kogerende i Haven eller et lille sært Blikkomfur paa Altanen.

Men Alvoren, den maa vi aldrig glemme. Vi har lært, at Fred og Frihed ikke er Goder, som man enten har eller ikke har, men det er noget, vi alle maa arbejde for og kæmpe for; selv meget smaa Trolde paa smaa fire Aar, der har hørt Sirener og Skud i Natten, ved, hvad Fred er, og man skal ikke være saa meget ældre for ogsaa at forstaa, hvad Frihed er.

Mange gamle og store Spejdere gør i disse Dage et godt Arbejde; der er nogle, der skræller Kartofler, Bjerger af Kartofler fra før Hanegal, der er andre, der maser rundt paa deres sidste Cyklegummi som rappe Ordonnanser, der er nogle, der passer Telefoner, og andre, der tilvejebringer Cigaretter til trætte, gode, danske Mænd, — *de* ved alle, hvad Frihed er, og at man kan tjene sit Land og det, som man tror paa, ved at skure et usandsynlig snavset Gulv!

Ja, maatte det, som i sig selv føles saa befriende og lykkeligt og helt ubeskriveligt, give os Lykke i vort Arbejde og Held til at løfte i Flok!

Annemose

— Thi fremad i Flok vil vi
Fremtiden bære,
lær os at blive som Danmark
skal være

„Bliv hjemme — bliv hjemme,“ lyder Statsbanernes manende Røst, og de fleste af os bliver artigt hjemme og nøjes med en Tur i Dyrehaven.

Det er saamænd heller ikke det værste at blive hjemme i Byen, for København er en dejlig By, som det lønner sig at bese som Turist. De fleste kender alt for lidt til deres egen By og synes, at man egentlig først kan være glad, naar man er kommet et Par Mil bort fra den. De smiler haanligt ad dem, som er saa barnlige at gaa paa Rundetaarn, og erklærer blaserede, at der er intet saa kedeligt, som at „gaa paa Museer“, men der er Forskel paa at se paa en Ting med Fantasi og Forstaaelse og at glo paa den som den berømte Ko paa Ladeporten, uden at tænke noget som helst ved det. Rundetaarn er slet ikke til at grine af, for det er et morsomt og mærkeligt Taarn med sin Rebusindskrift oppe paa Forsiden og sin Snegle-gang indvendig. Gamle Kristian IV var fuld af morsomme Indfald, som endnu blinker til os fra grønne Taarne og Tinder, og der bor en Familie oppe i Rundetaarn! Helt oppe ved den øverste Kant har de deres Lejlighed, det maa være den skønneste i København, men det maa ganske vist ikke være morsomt for Husmoderen, naar hun har glemt at købe Fløde til Kaffen og skal hele Vejen ned og op igen. Længere nede er der et astronomisk Museum ind over Kirkeloftet fuldt af mærkelige gamle Uhre og Solskiver og med et Planetarium, hvor Stjernerne drejer sig og løber rundt.

Man siger, at naar man kommer op over Danmark i en Flyvemaskine, aftegner sig — tværs igennem den nyere Markinddeling — de ældgamle Agerskel fra før Udskiftningen. Som uudslettelige Ar stikker de igennem de yngre Lag. Saaledes ser ogsaa et forstaaende Blik overalt det gamle København igennem den moderne By. Man gaar ved Gammelstrand, hvor der dog endnu sidder en Del barkede Fiskerkoner, og tænker paa, at her har altid været Strand og altid været Fiskehandel fra Tidernes Morgen, selv om Stranden først var en lav Sandstrand og gik noget længere inde. Lige overfor laa Slotsholmen med Absalons Borg beskyttet af Palisader — først en lav Holm med Siv langs Bredderne — siden mere og mere opbygget og stensat! Slottet selv brændte ned Gang paa Gang og byggedes op igen større og større.

Vi har vel alle været nede i det underjordiske Christiansborg og set de forskellige Grundmure til de veks-lende Slotte — set Absalons Brønd, der skaffede Borgens Forsvarere Vand under Belejringer — og set Fundamen-tet til Blaataarn, hvor Eleonora Christine sad kun ved en Mur adskilt fra den Sal, hvor hendes Bryllup nogle Aar

før havde staaet! Prøv at tænke paa, hvordan Livet har vekslet mellem alle disse gamle Mure, og at sætte jer ind i, at det ikke bare er noget, man lærer i Skolen, men at det drejer sig om levende Mennesker som dig og mig, der har levet, sørget, lidt og glædet sig, mens deres Fødder har traadt de slidte Sten og deres Hænder strøget hen over de gamle Mure.

Ovenover staar nu det nyeste Christiansborg, hvor man kan faa Lov at se Rigsdagens Lokaler og Kongens pragtfulde Repræsentationssale, som nok er værd at se.

Underligt er det at tænke paa, at da jeg var ung, stod Marmorkirken, der aldrig var blevet fuldført, som en sammenstyrtet Ruin, paa hvis Top der voksede store Træer og ligefrem levede vilde Dyr, og paa Slotsholmen stod Slottet som en forbrændt Skål uden Tag og med tomme Vinduesaabninger. Jeg husker endnu den Sorg, der bredte sig over hele Landet, da det brændte, og alle de Beretninger, der kom ud om Redningsarbejdet. Det havde i flere Dage før Branden været bemærket af Folk paa Slottet, at der var Brandlugt, og at der laa ligesom en fin Røg i Luften. Det kom af, at det i mange Dage ulmede i de lange Røgkanaler under Gulvene, før Ilden brød ud. Alle Slags Mennesker hjalp til med at redde — Studenter, Soldater, Matroser, Skuespillerne fra det kgl. Teater og Byens Borgere! Det gjaldt om at redde Thorvaldsens Museum og Slotskirken. Store Presenninger og Sejl fra Skibene dypedes i Kanalen og bredtes ud paa Tagene, hvor de stadig overøstes med Vand af Sprøjterne.

Tilslidst blev Porten mellem Slottet og Kirken sprængt i Luften og Kirken reddet, men man ser endnu tydeligt paa Façaden, hvordan den blev sværtet af Ilden.

Matroserne fra et russisk Skib, der laa i Havnen, reddede de kostbare Lysekroner ved at staa op paa hinandens Skuldre i en høj Pyramide og tage dem ned, og Billederne i den udmærkede Malerisamling blev skaaret ud af Rammerne og reddede i den Grad, at de først mange Aar efter blev fundet sammenrullede paa de Lofter, hvor Redningsmændene havde kastet dem ind i Forvirringen.

Mange, mange uerstattelige Ting brændte.

Men nu er det bygget op, og vi haaber inderligt, at vi ikke skal se vor Bys skønne Taarne falde sammen i Røg og Flamme.

Kør aldrig forbi „Jarmers Taarn“ (som Konduktøren annoncerer som „Jammerstaarn“) uden at kaste et Blik paa de røde Sten og sende en Tanke til Fyrst Jaromar fra Rygen, som det er opkaldt efter! Jeg tror slet ikke, at samme Jaromar var nogen elskværdig Mand. Jeg har hørt, at da den skrækelige Kong Kristoffer havde pantsat hele Danmark, benyttede Fyrst Jaromar sig af den almindelige Forvirring til at sejle herop og pine og plage København og det omliggende Land, indtil en energisk Bondekone fik taget Livet af ham. Hans Taarn, der var blevet en Ruin, laa i lange Tider helt dækket indeni Nørrevold, men da Volden sløjfedes, kom det frem for Lyset. Et Stykke derfra — vistnok ud for Studiestræde — er der af lyse Sten lavet en stor Ring i Stenbroen. Den viser, hvor de fandt Grundvolden af et andet Taarn — „Hanetaarnet“ — som maatte ryddes bort, da det laa midt i Gaden.

Jeg skal ikke tale for meget om Museer, da der nu gøres saa meget for at lokke Folk derind, at der vel knap kan siges mere om den Ting. Jeg vil kun sige: Medbring ogsaa dér Fantasien og Forstaaelsen af, at det altsammen drejer sig om levende Mennesker og ikke bare om „Mærkværdigheder“. Uendeligt taalmodige Hænder har arbejdet paa disse Redskaber og løftet dem stolte op, naar de var lykkedes. Se paa Egtvedpigen (f. T. i Beskyttelsesrum) og føl, at her ligger en lille ung Pige, som er begravet en Sommerdag for tusinde Aar siden! Nogle af Engens Blomster var ved et Tilfælde kommet med i hendes Kiste.

Mon ret mange ved, at ovenpaa Hovedposthuset i Tietgensgade er der noget, der hedder „Postmuseet“? Det lyder lidt kedeligt, men er i Virkeligheden uhyre morsomt.

Teatermuseet i det gamle Hofteater ved Slottet er maaske ikke slet saa morsomt for almindelige Mennesker. Det bedste er næsten selve den smukke Teatersal, hvor Caroline Mathilde og Struensee dansede paa Maskeballet den sidste Aften, før de blev arresterede om Natten.

Rosenborg Slot er jo ogsaa et Museum, og vi maa ikke glemme, at det rummer en Samling Kostbarheder, som man ikke mange Steder finder Mage til. De danske Kronjuveler staa slet ikke tilbage for de berømte Kronjuveler i Londons Tower, men man er altid tilbøjelig til at tro, at hvad andre har, er bedre end vort eget. Nu er Juvelerne gemt, til Krigen er forbi, men det løb En koldt ned ad Ryggen, naar man saa dem ligge i deres pyramideformede Glasskab, som ved et Tryk paa en Knap kunde sænkes i Dybet af den bevæbnede Mand, der sad i et Jernbur ved Siden af.

Ja, Rosenborg er et Museum, men det er mere end det — det er ogsaa et Hus, der har været beboet af Mennesker, som har efterladt noget af sig selv derinde. Man kommer ham saa nær — den gamle Kong Kristian — naar man ser hans blodbestænkede Klædningsstykker fra „Trefoldigheden“ — eller naar man træder ind i det lille mørke Værelse, hvor han døde. Det er saa gribende at læse om, hvordan den gamle, doende Mand — den altid utrættelige Arbejder — ikke kunde lægge sig til Ro. Gang paa Gang maatte de klæde ham paa, give ham Tøfler paa og sætte ham paa Sengekanten, hvor han sad og stred med Døden, til han sank om igen.

Læs Bering Lisbergs Bog „Et Eventyr i Rosenborg Have“! Selv om den er mere Fantasi end Historie, saa giver den En en helt ny Interesse for de mange mærkværdige Ting i Kongens Have, Ringridningsstøtterne, Hol-

ger Danskes Stenkugler, Statuen af Løven med Menneskeansigtet, der dræber en Hest, og ikke mindst de to sølsomme Løver ved den lille Bro over Slottet. Den ene har aaben Mund, og om den fortælles der underlige Historier. Naar en Løgner stak sin Haand i dens Gab, fik han Haanden bidt af.

Dejligt er der paa Smedelinien og Kastelsvolden, hvor vore gamle Volde staar endnu i deres gamle Skikkelse. Man skimter endnu Voldene og Voldgravene i Østre Anlæg, Botanisk Have og Ørstedsparken, og det sidste Spor forsvinder i Tivoli, der stadig har et Par ældgamle Træer paa en Voldrest ved Stadsgraven. Først øvre paa Christianshavn træffer vi igen de idylliske Volde med Hvidtjørn og Piletræer, Vildænder, Nattergalesang — og Myg!

Inden vi er kommet saa langt, vil jeg bede jer beundre de mange smukke Palæer i Bredgade. Nu er de mest blevet Forretningsejendomme — en af de smukkeste er blevet Koncertpalæet — men tidligere tilhørte de hver sin fornemme Familie, som kom ind om Vinteren fra deres Slotte ude paa Landet, og silkeklædte Damer og Kavallerer har bruset op ad de brede Trapper og traadt Dansen i de smukke Sale.

En dejlig Park har vi ogsaa i Frederiksberg Have med sit kunstfærdige Anlæg, der gør, at skønt den i Virkeligheden ikke er videre stor, aabner der sig overalt tilsyneladende uendelige Perspektiver.

Paa Rundskuedage kan man komme ind paa Slottet og faa Lov at se „Prinsessernes Pandekagekøkken“ og andre mærkelige Ting, men ellers maa man nøjes med at trykke Næsen flad paa et af Kældervinduerne og se ind i „Dronningens Badekammer“ med en Badekumme i Marmorulvet og Spejlloft ovenover.

Midt i Haven paa en Ø ligger som et sovende Eventyr det kinesiske Lysthus. Ingen maa komme derover — intet rører sig i dets stille Stuer andet end Lys og Skygge fra de viftende Grene udenfor, og saadan har det staaet i hundrede Aar.

I Søndermarken paa den anden Side af Landevejen er alt tilgængeligt. Den har slet ingen Hemmeligheder mere, og man beklager det egentlig ikke, naar man hører, hvori dens Mærkværdigheder bestod i den romantiske Periode. Der var f. Eks. et Vandfald, hvor Vandet med Møje pumpedes op — ved en Hestegang, tror jeg — saa det kun virkede ved højtidelige Lejligheder. Og der var en Eremitgrotte med Dødningshoved og Tilbehør. Paa et Leje hvilede Eremiten — en malet Træfigur, som pludselig rejste sig op, naar man traadte paa et bestemt Bræt i Gulvet. Det maa have været som en ond Drøm.

En „Kilde“ er der da vist endnu, hvor man kan faa godt Vandværksvand. For ikke saa mange Aar siden residerede her en Kildekone, der skrev Digte og solgte dem sammen med Vandet.

I Kanalerne kunde man — og kan maaske endnu — faa en Rotur med en lille Baad. I sin Tid var der en gammel Mand, som roede en af Baadene, og som elskede at underholde sine Passagerer om den Tid, da „Sæte-Frederik“ blev roet omkring i Kanalerne. Mere og mere blev det til, at Manden selv havde roet for den gamle Konge og kendte ham ud og ind. Vi regnede ud, at selv

om man satte Mandens Alder til 90 Aar, maatte han være begyndt at ro i 5-Aars Alderen og have en fænomenal Hukommelse.

Man kunde blive ved i det Uendelige at fortælle Historier — eller rettere sagt lade København selv fortælle Historier. Den har oplevet saa meget, og det gælder kun om at tage Eventyrbrillerne paa, naar man ser paa den.

Nogle kan høre Græsset gro, og andre hører ingenting, men disse sidste vil heller ikke faa noget virkeligt ud af det, om de saa rejser til Rom. Den, som har Oplevelsens Gave, vil kunne møde selve Eventyret blot ved at tage en Tur med en af de smaa Motorbaade til Christianshavn.

Mum.

*Derpaa skal Sommeren kendes,
hvad saa Du en Vinter har lidt,
paa det, at hver Tanke vendes
mod Sejr for Dig og Dit!
paa det, at Din hedeste Vilje
rejser sig stolt imod Sky
og rider — om slagen Du sidder,
Din Sjæl dens Sommer i By!*

Stuckenberg.

Aabent Brev til Kirsten Christensen i Horsens

Kære, lille Fører! Jeg opdager pludselig i et gammelt Brev fra dig, at du i Februar har siddet i din Ensomhed og fejret dit 25-Aars Spejderjubilæum. Jeg vilde have skrevet Dig til allerede den Gang. Men vi var alle saa trætte og saa fulde af Uro, og det maa være Forklaringen paa og Undskyldningen for, at jeg først sender dig min Lykønskning nu.

25 Aar er jo lang Tid. Jeg traf dig første Gang paa Brahe Trolleborg, jeg skal ikke kunne sige, hvad Aar det var, men vi var meget unge, og du havde lange Fletninger. Saa saas vi jævnligt gennem Aarene i Lejre, i Horsens, i København, og der var det dejlige ved dig, at du altid var uforanderligt den samme. Du vidste alt om alt det, der gror og grønnes under Vorherres blaa Himmel, Du kendte 26 Slags Edderkopper og smaa sære Dyr af alle Slags med og uden Dækvinger og andre Finesser, Stjernerne havde ingen Hemmeligheder, og hvad du ikke vidste om Verdens Tilblivelse og alle de Sten, vor Fod snublede over, var ingenlunde værd at vide. Og alle Dage paatog du dig mere Arbejde, end du egentlig kunde holde til, og gjorde mere Gymnastik paa det tørre og Fiskekrumspring i det vaade, end dit i saa Henseende skidte Hjerte egentlig kunde holde til.

Men bedst havde vi det jo alligevel, naar vi vandrede sammen ad de lange Veje og de smaa Stier. Ganske vist sagde du altid, at nu maatte du rejse hjem, men du lod dig altid overtale til hos den nærmeste Handelsbod at købe et Vukort med en smuk Kirke paa, som du sendte hjem med Besked om, at ganske vist kom du ikke hjem lige nu, men nu varede det ikke længe. Jeg vil ikke sige, hvad dit Telt hed, men det var et udmærket lille Telt, og du pudsede mine Sko bedre, end de nogensinde er blevet pudset siden.

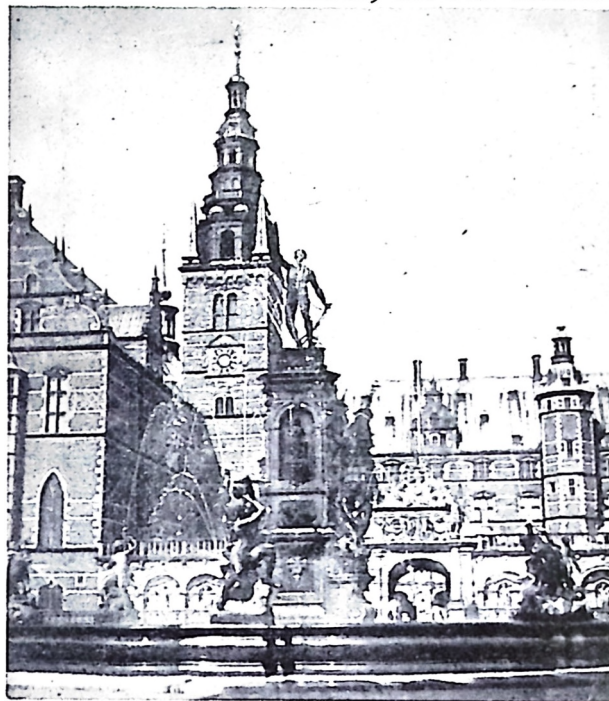
Kan du huske Lejrpladsen ved Lagan, den med de store Birketræer og de bløde, grønne Skraaninger ned mod Vandet? Kan du huske Stjernerne ved Segelhult ved mine Drømmes Sø og Udsynet fra Lejrpladsen ved Möckeln?

Hvor var Verden stor dengang — og blaanende dejlig!

Jeg ønsker dig varmt til Lykke med de 25 Aars Spejdetid, som er Skyld i, at du aldrig vil blive gammel. Du hører til dem, der altid vil gaa videre, og som altid vil paatage sig mere, end deres Fysik egentlig kan holde til. Men det er ikke de ringeste.

Annesofie.

Dansk Kunst, du bør kende.

Frederiksborg Slot.

1560 bortbyttede Herluf Trolle sine Besiddelser i Nordsjælland, bl. a. Hillerødsholm, til Frederik II mod at faa Skovkloster ved Næstved, det, der nu hedder Herlufsholm. Hillerødsholm blev da omdøbt til Frederiksborg, men det Frederiksborg, vi kender, er skabt af Christian IV og ligesom hans mange andre Bygninger opført i Renæssancestil. I 1859 brændte Frederiksborg, men ved Bidrag fra hele Landet lykkedes det at skaffe Penge til Genopbyggelse af det, og Brygger Jacobsen skænkede 200.000 Kr. til Kongefløjens Istandsættelse og en stor aarlig Sum paa Betingelse af, at der skulde oprettes et nationalhistorisk Museum. Dette aabnedes 1881, og her gemmes nu de bedste af Landets nationalhistoriske Skatte.

Jeanne d'Arc-Skolen blev, som vi alle ved, ramt af en frygtelig Katastrofe den 21. Marts 1945.

En Del af Spejderne fra Jeanne d'Arc Trop (der er en katolsk Trop) gik i Skole her. Flere af vore Piger blev ved et rent Mirakel reddede, men 3 af Pigerne satte Livet til: Ingegerd Brix-Madsen, 8 Aar, Dora Ditlevsen, 12 Aar, og Winnie Winde-Wierner, 16 Aar.

Vi ved ikke, hvordan de døde, men vi tror, at ogsaa de gik i Døden roligt og værdigt, som Beretningen fra Skolen siger, at Børnene gjorde.

Tomrummet, de efterlader, vil vel igen blive fyldt ud med nye Spejdere, men Mindet om dem vil bestaa iblandt os. Et lyst Minde om 3 raske Pigers Friskhed, deres Venlighed og Hjertelighed.

Danmark atter frit. Tre Ord, hvis Betydning det endnu er vanskeligt at forstaa, men hvis Værdi vi har lært at værdsætte under fem trange Aar.

For Det Danske Pigespejderkorps betyder det, at den Trusel om Opløsning, vi stadig frygtede, er forsvunden, og at Korpset nu frit kan udvikle sig. Jeg sender en Hilsen og Tak til alle: Førere, Spejdere og Blaamejser, fordi de uanfægtet af onde Tider sluttede op om Korpset, saaledes at det ikke blot bestod, men voksede. Alle gode Ønsker for Fremtiden!

Med Hilsen

Paul Juul

Kære Pigespejdere!

Murene omkring vort elskede Fædreland er styrtet i Grus; i dyb Taknemlighed breder vi Armene ud for at ønske alle dem velkommen hjem, som vi saa længe har maattet savne og for maaske engang igen at kunne flyve ud i den store Verden, saa al Verdens Pigespejdere igen kan blive til en stor Familie. Hvor var det dejligt, at vi fik Lov til at opleve den vidunderlige Dag.

Suzanne Lassen

Kære Danske Pigespejdere!

Danmark er frit! — Med Tak og med Glæde oplevede vi det store Øjeblik. Vort Land er klædt i rødt og hvidt, og med Stolthed vil vi altid mindes, at Frihedskæmperne, vore egne Soldater, stod beredte og paa Pletten i samme Øjeblik, som vi var os selv igen. Ja, vi er os selv og kan tænke og tale frit og kan trygt være Spejdere igen. Hvad det gennem fem lange Aar har kostet af Ofre, Lidelser og Savn at naa frem til Befrielsesdagen, det forstaar de allerfleste af jer ikke helt endnu, men I skal vide, at alt er udført og baaret, for at I, Danmarks Ungdom i den første Vaar, skal kunne vokse op i et frit Land. I skal kunne se Alverden lige i Øjnene og sige: „Jeg er Dansk — det er stolt at være Dansk, og som min Far og min Mor, min store Søster og min store Bror har kæmpet for Danmarks Sag, vil ogsaa jeg være beredt den Dag, det forlanges af mig.“

Vær beredt! Pigespejder, lad dette Motto tale til dig, hør efter: synes du ikke, at det toner inden i dig med en ny, forjættende Klang? Vær beredt til at bygge op, vær beredt, saa du viser dig værdig den Befrielses Dag, som kom den 5. Maj — den Dag, der gav os en ukuelig Arbejdsglæde tilbage!

Spejderchefen

Tak til alle Jer, store og smaa Kammerater, som tog Jeres Tørn og som holdt ud trods onde Tider og vanskelige Forhold. Sammenhold og Udholdenhed har hjulpet os igennem den lange mørke Tid. Naar det igen er blevet Solskin og lyse Dage, er det saa let at falde hen i nette Sommerdrømme, men lad os aldrig glemme, hvad disse Aar har lært os. Og Tiden, der kommer, vil ogsaa stille sine Krav, og den vil være fuld af Opgaver for os alle.

Quarta

Hallo, Patruljeførere! Hvordan gaar det?

Nu skal vi rigtig ud at nyde Vejret. Indskrænket Toggang og Mangel paa Cykler kan da hverken tage Humøret fra Ugler, Skovduer eller andre gæve Patruljer, vel?

Det hedder jo: „Jeg har Vandreløst i Blodet. Jeg vil ud paa Sti og Vej. Kammerater, pak jer Rygsæk og slaa Følgeskab med mig!“ — Lad os nu se, at I ikke er ringere til Bens end jeres tidligere Spejderkammerater. Det er jo saadan, at vi efterhaanden var blevet vant til at blive befordret med Tog, naar vi vilde det, og at hver Mand havde Cykle. Nu maa vi vende tilbage til de Tider, hvor man travede frem og tilbage til Øvelsesterrænet. Ja, hvorfor egentlig ikke benytte den gunstige Lejlighed til at tage „Vandrepladen“ over hele Linien.

Mon ikke det hændte ogsaa for din Patrulje i Aar, at en og anden Spejder, der gerne vilde aflægge Prøve, ikke naaede det, eller mødte op til Prøveaflæggelse uden den mindste Træning? Det skal ikke ske mere. Vi vil begynde med det samme at træne med Kokkerering, Vandringer, Signaler, Naturlagtagelser m. m.

Her er Forslag til en Tur, saa kan du selv gaa videre paa Idéen.

Klokken 8 tidlig Start. En Patrulje vaagne Spejdere mødes iført svært Fodtøj med tykke Sokker (trods Varmen i Gaar) og let Overtøj. Det forskellige til Dagens Træning er fordelt paa 2 Rygsække, og heri vandrer ogsaa de forskellige Madpakker, Mel, Gær, Pølser, Tændstikker o. s. v., som hver har medbragt). Det er altsammen aftalt paa sidste Patruljemøde, hvor ogsaa de nødvendige Kortskitser blev tegnet.

Ud af Byen er der ikke saa spændende. Der er Hovedvej, og derfor anlægger vi med det samme et rask Marchtempo. Og saa var det jo praktisk, om din Patrulje hørte til de kvikke, der kan et Par gode Vandresange udenad. Saa skrider Vejen let og raskt. Det med at gaa og se i Sangbogen, duer ikke. Der skal altfor mange Stop til, for at finde Stedet; en rask Morgendusj fra oven ødelægger Bogen og gør Fingrene kolde og Pigen sur, og endelig er vi jo ude for at nyde Vejen og Dagen og ikke for at se ned, men for at se op, og frem, og omkring.

Saa gik de første 5 Kilometer paa en god Time, og vi er ude ved det „rigtige“ Terræn, hvor vi finder smaa Biveje. Ad disse gaar vi nu efter en Ruteskitse, som den vordende 2. Kl. Spejder har tegnet over 3 km. Den ender ved en lille Skovsø, og nu er Klokken blevet godt 10, og

jeg er sikker paa, at I snarest finder et lunt og blødt Sted at sidde for at fare løs paa Madpakkerne. Imens Maden skrider, kan I saa snakke lidt om, hvad der var at se paa de 3 sidste km. De blev nemlig gaaet som „Iagttagelsesgang“, og der var nok at se paa. Vejret, Vinden, Vejen? Det omgivende Terræn, hvilke Fugle, hvilke af deres Stemmer, hvilke Træer og Blomster? Mødte vi nogle Mennesker? Hver har haft sin Del særlig at passe paa og gøre de andre opmærksomme paa, saa det er nok værd at snakke det hele igennem og se, *hvor* meget der egentlig var at lægge Mærke til.

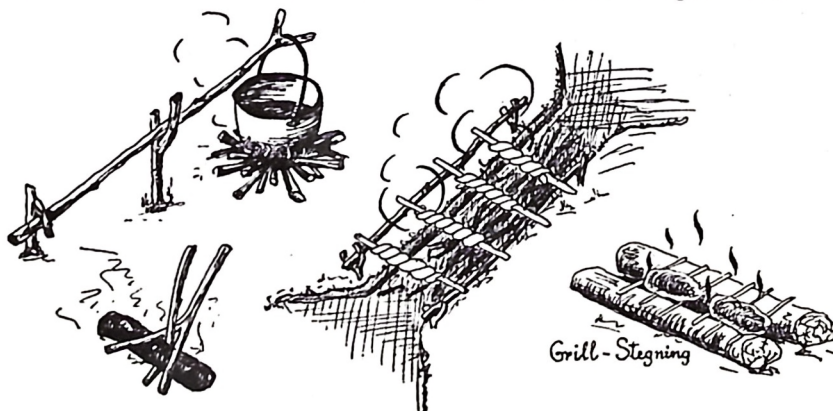
Efter Hvilen ser vi paa Vandhullet. Og der er nok at se paa. Jeg haaber, at I har faaet Lov at laane en Brors Ketcher, for det er bedst, og saa fanger vi og hælder Indholdet op i Kogekarret, saa vi rigtig kan faa set det. Og inde ved Bredden gaar vi forsigtigt paa Jagt efter Frøæg, Vaarfluelarver og andet godt. Naar vi skal finde ud af, hvad det er, vi har faaet fat paa, saa vilde det være rart, om I havde „DDS: Aarets Gang i Naturen“. Se under Naturen i Maj. — Har hverken I eller Troppen den, skulde I være fælles om at anskaffe den i Patruljen. Det bliver smaa 50 Øre for hver. Den koster 2,85 Kr. og faas naturligvis paa Depotet.

Klokken 11,30 gaar vi videre ad smaa Veje. Der er 4 km til en Bondegaard, hvor du i Forvejen har aftalt, at I maatte komme for at se Gaarden og høre om, hvordan det gaar for sig her i Foraaret, og hvor I maa tænde Baal. — Ja, du har været ude paa Cykle med din Assistent lige fra Skole, eller du har ringet derud — 2 Spejdere har vist Vej, hver 2 km. De fik Lov at se paa Kortet og viste derefter Vej til Hukommelsen.

Henad Klokken 13 er I ved at tænde Baal. 3. Klassespejderne tænder Baal og koger Vand i Kogekarret til Pølserne. Et Par, der træner til Kok, laver store Snobrød. (Brug Gær i Stedet for Bagepulver, det er meget bedre. Det gør ikke noget, at der ikke er Tid til at „hæve“. Brug det varme Vand, inden Pølserne kommer i, til at lægge Dejgen med, og husk lidt Sukker til Gæren.)

I Mellemtiden eller efter, som I er mange til, trænes der med Redningsrebet, med Signaler og med Opmaalning af Gaardens Bygninger til en Kortskitse for at øve Udmaalning.

Henad Klokken 17 maa I saa af Sted, hvis I skal være hjemme til Aftensmaden. Og trætte er I, men en dejlig Dag har det sikkert ogsaa været.

Dørene lukkes op

Med stor Glæde videregiver vi til jer alle følgende Hilsener, som er sendt os dels gennem Fællesraadets Formand, Hendes Kongelige Højhed Kronprinsesse Ingrid, og dels direkte til Korpskontoret:

Vi lyckönska hjärtligt de danske flickscouterna til Danmarks befrielse. Vi glädjas med eder.

Finlands Flickscoutunion.

*

Vi glädes med Er över Danmarks återvunna frihet.

*Så komme vår i Jesu namn
i folkens liv, i kyrkans famn
till alla själars fromma.*

Sveriges KFUK Scoutförbund.

Elsa Cedergren.

*

Og allerede den 13. Maj modtog vi nedsættende Telegram — vi turde næsten ikke tro vore egne Øjne:

Norges KFUK Speidere samlet til landsstyremøde sender Det Danske Speiderpigekorps sin varmeste Speiderhilsen og tak for all kjærlig sympati og deltagelse i de mørke aar. Nu er den nordiske speiderkæde knyttet igjen. Maa den bli vel-signet av Gud.

Josefine Barman.

*

Naka Haugwitz,

Korinth.

Sveriges flickors scoutförbunds styrelse har just varit samlat och vi äro lyckliga att danmark åter är fritt. Jag ber dig till eders flickscoutråd framföra vore välgångsönsknningar för det arbete som nu ligger framför eder. Vi hoppas snart få träffas under scoutlöftets symbol vår internationelle gyllne treklöver.

Gerda Bäckström.

Faneindvielsen den 25. Februar i II Viborg Trop

Der maatte gøres noget — Troppen havde faaet en Fane, skænket af Danmarks-Samfundet, og nu skulde vi have Indvielse. Men hvordan og hvorledes — hvor og hvornaar — Troppen her i Viborg blev delt sidste Aar i April, det var vor første Fest, saa vi skulde vise, hvad vi duer til.

Efter vor første Plan skulde Festen afholdes den 22. Februar, Thinkingday, men paa Grund af Restriktionerne maatte vi lave det om til Søndag Eftermiddag. Vi holdt alligevel Thinkingday samtidig og pyntede derfor Salen med Alverdens Flag, som vi havde lavet af Skiltekarton, og et stort Verdensspejderflag som Baggrund ved Scenen. Paa hvert Bord i Salen stod en lille Spejderdukke med et Flag i Haanden. Dukkerne havde vi klippet i tyndt Karton og malet Uniform og Ansigt paa dem; det havde kostet os mange Timers Arbejde, men den Ros, vi fik, var rigeligt Arbejdet værd.

Vore Gæster kom Kl. 3, og efter Indmarchen i Salen med den udrullede Fane i Spidsen foregik Indvielsen. Hr. Hospitalsforstander Helweg-Larsen talte for Gud, Rektor Paludan-Müller talte for Kongen og Fædrelandet, og fhv. Tropsfører Grethe Olesen talte for Korpsset.

Efter Højtideligheden var der Underholdning af Spejderne. Først et Tableau om Thinkingday med Sange, Recitation og Fortælling om Verdensbureauet, Chalet og Spejderkæden af de store Spejdere. Derefter Sang af Blaamejserne og forskellige smaa Sketches. Ind imellem var der Salg af amerikansk Lotteri. Størst Rift var der om en meget stor Dukke, vi havde klædt i fuldt reglementeret Uniform. Desuden var der en Flaske Snaps — og en „Pøsekone“, lavet af en stor Pølse som Krop og 4 bayerske Pølser som Arme og Ben, saa var den klædt paa med Silkepapir og stor Pariserhat.

Festen sluttede med et meget smukt Flagtableau, hvorunder Fanen blev ført ud gennem et Espalier af Spejdere til Trommen af Fanemarchen.

Gurli.

*

Jeg har modtaget følgende Brev:

Kære Spejderkammerater!

Jeg gad vide, om I tror, jeg er kedelig! Dem, der kender mig, synes det ikke, ved jeg godt, absolut ikke. Men I, der nu læser denne Artikel, synes I det, fordi jeg snakker om Kristendom? — Naa, læs nu selv og døm. — „Har I aflagt jert Spejderløfte?“ — „Ja, selvfølgelig!“ svarer de fleste. — „Men tænkte I saa rigtigt over det, I lovede?

og tænkte I paa, at et Lofte binder, det binder os til at prøve paa at holde det; og Spejderloftet binder os altsaa til at gøre vort bedste for at være tro mod Gud." — Jeg ved altfor godt, at det ofte er svært; men det er da ogsaa svært f. Eks. at lære at kaste med Redningsreb, og begge Opgaver skal vi dog tage fat paa med lige godt Humor.

Godt Humor! Der er saa mange, der tror, at alt det med Gud, det er saa trist; det kan vi komme tilbage til, naar vi bliver gamle. Nu vil vi være muntre og nyde Livet. Og dog kan jeg fortælle jer, at først naar man har givet Gud sit Hjerte, da nyder man rigtig Livet, for saa behøver man ikke at frygte Døden. — Vente til vi bliver gamle, — ja, men har vi nogen Garanti for, at vi bliver det? Tænk, hvis det var i din Skole, der var faldet en Bombe. Tænk, hvis det var i din Klasse, der den ene Dag var 40 Elever og den næste kun 10 tilbage. Tænk, hvis du havde være een af dem, der blev dræbt under Murene! — „Det er vel en privat Sag," siger I. Næh, det tror jeg ikke, for vi har jo givet vort Lofte.

Ved I, hvorfor jeg „præker" nu; det er fordi jeg af og til hører Spejdere gøre Nar af og rakke ned paa Kristendom og Gud og religiøse Mennesker, bande gør de ogsaa, og synes I egentlig, det er en Spejder værdigt.

Mon ikke vi alle ærer Verdensspejderchefens Minde, og mon ikke vi alle vil bestræbe os paa at gøre, hvad han bad os om. B.-P. har engang sagt: „Vi ønsker, at vore Spejdere skal være religiøse. Lad dem være Protestanter eller Katolikker, Hinduer eller Muhamedanere, eet bør de alle samles om: „Ær din Gud og hjælp din Næste"."

Der er saa mange, der synes, det lyder saa flot, det med at bande o. s. v. Hvis de selv vidste, hvor ynkeligt og fejgt det lyder, ikke at turde prøve at være „ren i Tanke, Ord og Handling".

Jeg ved godt, at naar vi sidder om Lejrbaalet og snakker stille sammen, saa er det hele saa naturligt, vi er „stemte", lidt stille, og saa passer det meget godt at tænke lidt paa Gud, medens vi kan sidde og se lige op i hans dejlige Stjernehimmel. Men vi kan da saa udmærket ogsaa godt tænke lidt paa Gud, naar vi er saa jublende tindrende glade, fordi Foraaret er kommet, og vi skal paa Week-end næste Lørdag.

Og hvis I nu ikke kan anerkende Gud og Jesus som almægtige og overnaturlige, saa tænk engang paa Jesu Liv her paa Jorden, og I maa indrømme, at det i hvert Fald er det nobleste og fineste Liv, et Menneske har levet; burde vi ikke alene derfor vise Ærbødighed for hans Navn? Og saa haaber jeg ikke, den Dag er fjern, da I alligevel overbevises om hans Almagt. „Bumse".

Kære „Bumse"! (Jeg synes, at du under en saa alvorlig Artikel skulde have skrevet dit Navn, det havde set nok saa godt ud.)

Dit Brev kommer i Bladet, fordi det kommer fra et ungt og ærligt Hjerte. Men du skal vide, at jeg har kviet mig lidt ved at tage det med, og du bliver meget forbavset, naar jeg forklarer dig hvorfor: fordi jeg synes, det er et lidt ublufærdigt Brev! Mange, mange af dine Kammerater i din egen Trop som i alle de andre Tropper Landet over prøver lige saa vel som du paa at holde, hvad de har lovet, de træner ikke alene med at kaste med Red-

ningsreb, som du synes er særlig svært, men de arbejder ogsaa af et ærligt Hjerte paa at være tro, som de har lovet. Men de taler ikke saa meget om det. De ved, at det er ikke noget, man arbejder med patruljevis, men at det er noget, hver enkelt maa klare, og jeg ved ikke, om du forstaa mig, naar jeg prøver at forklare, at det for den enkelte kan være noget spindelvævslet og dyrebart, som ikke taaler den ringeste Berøring eller Beskuelse af andre.

Det lyder ikke godt, naar Spejdere bander (det er forresten mange Aar, siden jeg har hørt det), men det behøver heller ikke at være Tegn paa forrygende Hedenskab.

Læs een Gang til, hvad jeg har skrevet og prøv, om du kan forstaa det. Venlig Hilsen!

Redaktøren.

*

Mange Spejdere har taget mange Tegn og Snore til Sct. Georgsdag:

Karen Ejrnæs, Bodil Aggesø, Ellen Kragh, Annelise Schellenberg, Birthe Dansgaard — alle fra 1. Lyngby. — Grethe Christensen, Kis Nielsen, Inge Præstmark, Ragnhild Mogensen, Grete Danielsen, Thea Beier, Thora Husted Christensen — alle fra Ribe. Ruth

Nørredam og Grethe Rasmussen, „Pegasus", Odense. Karen Lise Bjørn, Lis Mogensen, Elin Mortensen, Aase Pedersen, Bodil Pedersen, Herdis Andersen, Kirsten Nielsen og Ruth Madsen — alle fra 1. Silkeborg. Lizzie Høyer og Aase Jensen, Soltroppen i Holbæk. Sigrild Sørensen, Kirsten Hellsen Nielsen, Birgit Kristensen — Korinth. Carla Lindegaard, Birthe Voersaa, Thora Maag, Edith Petersen, Gunhild Dahl, Nora Petersen — alle fra Nakskov. Kirsten Overgaard, Liss Pedersen, Jytte Nielsen, Anne Karin Petersen, Gerda Wijskov — alle fra 3. Silkeborg. Inger Møller og Ursula Wøldike fra 2. Hellerup. Annelise Holst, Boldild Fox Maule, Inge Paulsen, Anne Jeanette Boysen, fra 1. Gentofte. Kirsten Dyva, Øregaard, Ebba Arenfeldt, Birgitte Lund, Elsebeth Lund, Inge Byrge Sørensen, Elsa Nielsen, Kirsten Jensen — alle fra 1. Hellerup. Karen Jørgensen og Erna Berg fra Meiserne. Birgit Marcussen, Inge Christensen, Birgitte Reker og Grethe Paldorff — alle fra Topmeiserne. Annelise Gerd Nielsen, Birgitte Skjoldby, Kirsten Frederiksen, Brita Hamburger, Ruth Lacoppidan — alle fra 1. Lyngby.

Lizzie Jacobsen, Annelise Gerd Nielsen, Aase Ernst, Vibeke Knudsen, Karen Ejrnæs, Annelise Schellenberg, Gerda Agger, Birthe Damgaard, Ruth Schultz-Nielsen, Lis Krogh Larsen — alle fra 1. Lyngby. Tove Harding, Øregaard Trop. Inge Paulsen fra 1.

Gentofte. Kirsten Høeg-Larsen, Inger Løppenthien, Jette Lunn Olesen, Lis Jacobsen, 2. Hellerup. Birthe Roed, Inge-lise Juhl, Gudrun Maag, alle 3 fra 1. Nakskov. Esther Thorø Petersen, Margit Schade, Inger Taarnmark Nielsen, fra Korinth.

Ruth Jørgensen og Birthe Madsen fra Taastrup. Lizzie Høyer, Grethe Sørensen, Guri Finsing og Ulla Petersen fra Soltroppeh i Holbæk. Hanne Geill fra 1. Nakskov. Kirsten Overgaard, 3. Silkeborg. Anne Jeanette Boysen, 1. Gentofte. Dorte Torsting, Birgitte

Lund, Brit Falck-Madsen, Ebba Arenfeldt — alle fra 1. Hellerup. Lillemor Christensen fra Meiserne. Lise Darbøl, Inge Christensen og Birgitte Reker — alle 3 fra Topmeiserne.

★

Sct. Georgsparaden i 3. Thisted 22. April 1945.

Jeg syntes, det er sjældent, der bliver skrevet noget i Bladet her fra Thisted, og derfor vil jeg skrive om Sct. Georgsparaden i 3. Thisted.

Vi mødte Kl. 9¼ ude hos Ane Rask, vores Tropsassistent. Det havde regnet om Morgen, men heldigvis var Regnen holdt op nu. Fra Ane marcherede vi ud til Tingstrup Grusgrav, hvor Paraden skulde afholdes. Da vi næsten var gaaet Halvvejen, slog Regn og Hagl mod os og trommede paa vore Hatte, men vi skærmede os mod Bygen saa godt vi kunde. Vi naaede Grusgraven ved 10-Tiden, dér gik vi ned i en Lavning, hvor der var Læ. Vores Tropsfører, Inge Mikkelsen (Mik), kaldte Grete Justersen, Troppens yngste Spejder, frem, hun skulde aabne Sct. Georgsbudskabet. Efter at Budskabet var blevet læst op, kom et højtideligt Øjeblik! det var, da de Spejdere, der endnu ikke havde aflagt Spejderløftet, skulde aflægge det. Mik uddelte nogle 3. Kl. Mærker og 2 Væbnernore. Een, der var udsat for mange nysgerrige Blikke, var Nellie Nielsen, vores Divisionsassistent, som de fleste først lærte at kende nu. Da Paraden var forbi, skyndte vi os hjem.

Odin.

Løsninger

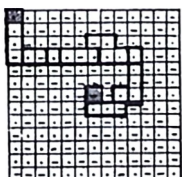
I Martsnummeret af „Pigespejderbladet“ bragte vi ikke mindre end 3 Præmieopgaver, og Løsningen paa disse er der først blevet Plads til nu.

I Gættekonkurrencen: *Hvor mange Medlemmer tæller Det Danske Pigespejderkorps pr. 1. Januar 1945?* indkom mange Løsninger, og der var gættet paa Tal ligefra 4.250 til 25.000! Som I saa i sidste Nr. af „Pigespejderne“, talte Korpset 8.319 Medlemmer, og den, der er kommet dette Tal nærmest, er Grethe Jensen, Thurup Trop, som gættede paa 8.315. Grethe har faaet tilsendt Gavekortet paa 10 Kr. Til Lykke med det!

Magisk Firkant havde ogsaa mange Løsninger. Her ser I en af dem, indsendt af Bodil Arvad Nielsen, Brande Trop, som har faaet en Dagbog i Præmie.

2	7	6	• 15
9	5	1	• 15
4	3	8	• 15
15	15	15	5

Ordlabyrinth var en af de sværere Opgaver, som kun faa har kunnet løse. Ordene er: „Vær beredt“, og her ser I, hvordan de findes. Præmien — et Fotoalbum — tilfaldt Lizzie Udengaard, Skanderborg Trop.

Sommerens

Træningslejre

Vel mødt paa Fæno

til Tropsførertræning

3.—10. Juli

til Tropsfører- og
Blaamejseførertræning

31. Juli—7. August

★

Indmeldelsesblanketten, hvorpaa der staar nærmere Oplysninger om disse Lejre, følger med Troppens Bladpakke eller faas ved Henvendelse til Korpskontoret, Læssøgade 199, Odense.

Som Hjælpere ved Transporten og i Køkkenet har vi Brug for lejr-vante Spejdere over 15 Aar. Skriv til Korpskontoret inden **15. Juni**, hvis I vil med.

flyv op til vor Herre og be' om godt Vejr" — sang vi, da vi var ganske smaa. Det var vor Barndoms Godt-Vejrs-Ønsker, som Mariehønen bar med sig, naar den løftede de røde Dækvinger og fløj ud i Rummet.

Nu ønsker vi ikke med Mariehønen, at Vejret maa blive godt i Morgen, vi adderer, hvad Barometret, Vinden og Skyerne viser, og ved saa i vor uhyre Visdom, hvorledes Morgendagen vil arte sig.

Dog, fuldstændig sikre kan vi aldrig blive, thi Vejret er stadigt skiftende, og det danske Klima narrer os af og til April.

Som vort Land ligger, smaa Øer mellem store Have i Vest og Fastland i Øst og Sydøst, har vi koldt tempereret Ølandsklima med kølige Somre og milde Vintre. Men af og til kan vi ogsaa have strenge Vintre og tørre, hede Somre, som netop kendetegner Fastlandets Klima.

Den Omskiftelighed, Vejret kan udvise, gør det netop saa spændende at være „Vejrprofet“. Ved Interesse og Iagttagelse kan man opøve sig til at lægge Mærke til de forskellige Tegn, som kendetegner Vejrförändring, og naar man saa samtidig iagttager, hvorledes Vejret *blev*, høster man gode Erfaringer paa Vejriagttagelsens Omraade.

Først aflæses Barometret. Det kommer ikke saa meget an paa, hvor Naalen staar, som hvorledes den bevæger sig. Ofte kan den i øsende Regn staa paa Smukt, eller naar Solen straalere fra en klar Himmel vise Regn.

Det, du skal lægge Mærke til, er, om den bevæger sig op eller ned, hurtigt, langsomt, eller er helt gaaet i Staa. Der skal bankes paa Glasset og stilles paa Naalen flere Gange om Dagen, og du vil snart blive fortrolig med Aflæsningen af Barometret.

Kik paa Vejret og se, hvorledes det udvikler sig fra Time til Time.

Men ogsaa Vindens Retning og Styrke tæller med i Forudsigelserne af Vejret. Hver Vindretning har sit eget Vejr.

Nordenvind: Giver som Regel klart og tørt Vejr..

Vestenvind: Giver i Regelen Fugtighed, om Vinteren Tø.

Søndenvind: Giver om Sommeren tit Varme og Torden. Men om Vinteren Frost.

Østlige Vinde: Er tørre og kolde. Blæser især om Foråret.

(Om Vindens Styrke se „Pigespejderne“, April 1945.)

Men ogsaa Skyerne maa du tage i Betragtning, naar du giver dig af med Vejrförøfiet.

Smaa Lammeskyer: Betyder smukt Vejr.

Store Lammeskyer: Betyder daarligt Vejr, naar de kommer fra vestlig Retning.

Klodeskyer: Udvikler sig tit til *Bygeskyer* og kan betyde ustadigt Vejr.

Bygeskyer: Giver Regn, Hagl eller Sne, ofte med Torden.

De gamle Talemaader og Vejrfregler tillægges ikke væsentlig Betydning i Forudsigelse af Vejret, men da de er opstaaet blandt Bønder, Fiskere, Gartnere og andre Folk, hvis Arbejde og Udbytte var afhængig af Vejret, kan det dog ikke benægtes, at enkelte af dem rummer Erfaringer, som kan være til Nytte. F. Eks.: „Morgen rød gi'r Aften blød, men Aften rød gi'r Morgen sød,“ eller „Naar Solen gaar ned i en Sæk, staar den op i en Bæk.“ „Naar Svalerne flyver lavt, bliver det Regn“ — er Profetier, der ofte har slaaet til.

Aprils Væde er Bondens Glæde.

Maj-Kulde giver Lader fulde.

Hvis Træfuglene ikke har begyndt deres lange Togt inden Mikkelsdag, vil det blive en mild Vinter.

Naar Himlen ligner et klippet Far, saa bli'r det Regn, ihvor det gaar.

Du kender sikkert flere end de her nævnte, som kun er et lille Eksempel paa de gamle Vejrfregler.

Og saa ønsker jeg dig god Fornøjelse med dine Studier til det *Vejriagttag*, som du vel har faaet Lyst til at tage!

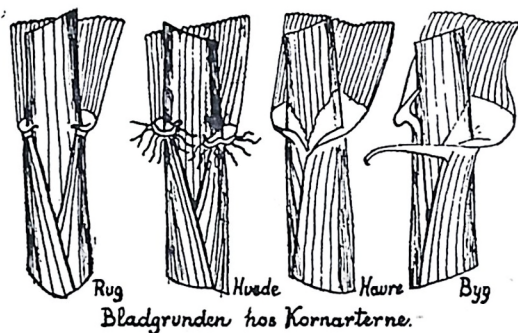
G. N.

TINKA
gennem tykt og tyndt paa
V-Dagen

Kan du skelne vore Kornsorter fra hinanden?

Paa Markerne er Kornet nu overalt godt fremme. Men hvad er nu hvad?

Ja, Vintersæden er jo saaet først — allerede i Efteraaret, saa den er størst. „Rugen skal kunne dække en Kragen inden Maj.“

Medens *Rugen* og *Hveden* (Vintersæden) er smaa Spirer, kan de kendes fra hverandre paa, at Rugen snor sig til venstre og Hveden til højre.

Nu er Planterne større, og vi kan se Bladene, og saa kan følgende bruges:

Rug: 2 svage Tænder uden Haar.

Hvede: 2 tydelige Tænder med Randhaar.

Havre: Ingen Tænder.

Byg: 2 tydelige Tænder ved Bladgrunden uden Haar. Bladene lysere grønne og mere krusede end Havrens.

Bladtrolden takker alle, der i den forløbne Tid ikke alene har evnet at læse mellem Linierne men ogsaa paa de Sider, der ikke var!

Vi har endnu lidt

LEJRUDSTYR

Til Troppen...

	Kr.
Patruljekogesæt, 3 Gryder, 3-5-8 l...	28.50
Gryde med Hank og Laag, 12 l.....	14.75
— — — — —, 18 l.....	17.40
Kogerist til at folde	2.10
Militærspade	Kr. 4.55 5.35
Hylstre til Spader	Kr. 1.50 4.25 5.35
Lejrtermo	6.50

Til dig selv...

Meis, Imitation.....	Kr. 34.50 40.00
Gummiovertræk til Tæpper, 90x75 cm	6.65
Cykletaske, Imitation	17.85

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 * København Ø * Øbro 8383

Det danske Pigespejderkorps Adresser

KORPSRAADETS FORMAND

Overlæge P. Guildal, Vesterled 29, Kbhvn. Ø.

BESTYRELSENS FORMAND

Fru Suzanne Lassen, Nyhavn 63, Kbhvn. K.

SPEJDERCHEF

Fru Hanna Holmblad Lund, Korpskontoret, Læssøegade 199, Odense. Telf. 7104. Postgiro 86000.

SOUSCHEF

Frk. Märta Stjernswärd, Lundsgade 6, Kbhvn. Ø.

INTERNATIONAL COMMISSIONER

Komtesse Naka Haugwitz, Spejderskolen, Korinth.

PIGESPEJDERDEPOTET OG KONTOR

I KØBENHAVN

Lundsgade 6, Kbhvn. Ø. Telf. Øbro 8383.

Postgiro 40673. Korpsets: 38427.

POSTBOX

Fru Ellen From Petersen, Stationen, Maaløv.

REDAKTION AF FØRERBLADET

Læssøegade 199, Odense. Postgiro 33633. Alle Bidrag til Bladet sendes inden den 25. i Maaned for at kunne komme med i det først udkommende Blad.

REDAKTION AF „PIGESPEJDERNE“

Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup, hvortil alle Bladbidrag sendes inden den 5. i hver Maaned, hvis de skal naa at komme i Betragtning i det først udkommende Blad.

REDAKTION: FRU ANNESOFIE HERMANN, Ellemosevej 89, Hellerup

ADMINISTRATION: Bladkontingent sendes til „PIGESPEJDERNE“, Fru Anne Marie Larsen, Vestergade 30, Odense. Postgiro 36302.

EKSPEDITION OG TRYK: FYENS STIFTSBOGTRYKKERI, ODENSE. Afleveret til Postvæsenet den 4. Juni 1945.